

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal artikel 2 i direktivet ⁽¹⁾ fortolkes således, at arbejdstid omfatter en situation, hvor en arbejdstager er på tilkaldevagt og befinder sig et eller flere steder efter eget valg, uden at være underlagt en forpligtelse til på noget tidspunkt at underrette arbejdsgiveren om sit opholdssted under tilkaldevagten, men alene er underlagt en forpligtelse til at møde frem inden for en optimal frist på fem minutter og højst ti minutter?
2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, kan en arbejdstager, der ikke er begrænset ud over at være underlagt en forpligtelse til at møde frem inden for en optimal frist på fem minutter og højst ti minutter, og som uden begrænsninger har mulighed for samtidig at være ansat af en anden arbejdsgiver eller drive egen forretning under tilkaldevagter, da anses for at udøve »arbejdstid« for den arbejdsgiver, der foranlediger tilkaldevagten?
3. Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende, og i en situation, hvor arbejdstageren faktisk er ansat af en anden arbejdsgiver under tilkaldevagter og kun er underlagt den forpligtelse, at den anden arbejdsgiver skal fritstille arbejdstageren, såfremt den første arbejdsgiver tilkalder arbejdstageren, medfører dette da, at den tid, som arbejdstageren har brugt på tilkaldevagter og arbejde for den anden arbejdsgiver, kan betragtes som arbejdstid for den første arbejdsgiver?
4. Såfremt det tredje spørgsmål besvares bekræftende, skal en arbejdstager, der udfører arbejde for en anden arbejdsgiver under tilkaldevagter for den første arbejdsgiver, da anses for samtidig at udøve arbejdstid hos den første og den anden arbejdsgiver?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4.11.2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden (EUT 2003, L 299, s. 9).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein hallinto-oikeus (Finland) den 28. maj 2020 — A Oy**(Sag C-221/20)**

(2020/C 262/22)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein hallinto-oikeus

Parter i hovedsagen

Appellant: A Oy

Procesdeltagere: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 4 i direktiv 92/83/EØF ⁽¹⁾ fortolkes således, at en medlemsstat, som i henhold til denne bestemmelse anvender reducerede punktafgiftssatser på øl, der er brygget af små uafhængige bryggerier, også skal anvende den i direktivets artikel 4, stk. 2, andet punktum, indeholdte bestemmelse om fælles afgiftspålæggelse på små bryggerier, eller er anvendelsen af sidstnævnte bestemmelse op til den pågældende medlemsstats skøn?
- 2) Har artikel 4, stk. 2, andet punktum, i direktiv 92/83/EØF direkte virkning?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/83/EØF af 19.10.1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer (EFT 1992, L 316, s. 21).